

Budapest, 1907. október 23. – Budapest, 1995. július 11.

Értelmiségi családban született, apja ácsmester, majd építészmérnök, később tudományos kutató volt. 1930-ban a József Műegyetem Építészmérnöki Osztályán végzett. Budapesten és 1934-1935-ben, Lengyelországban önálló tervező statikus volt. 1948-ban, az Építéstudományi Intézetben csoportvezető, a következő évben a Magasépítő Tervező Iroda főstatikusa, októbertől az Építésügyi Minisztérium műszaki főosztályvezetője. 1951. január 27-én kinevezték az építésügyi miniszter helyettesévé, egyúttal az Országos Építésügyi Hivatal elnöke 1953-tól 1957. januárig. Építésügyi miniszter 1957. május 9. és 1967. április 14. között volt, majd építésügyi és városfejlesztési miniszterként 1968. március 22-én nyugdíjba vonult. Országgyűlési képviselő a Hazafias Népfront Baranya megyei listáján 1958. november 16. és 1967. január 28. között volt, majd 1970. május 24-étől Budapest 4. számú egyéni választókerületben szerzett mandátumot, 1985. június 8-án az országos listáról választották be a törvényhozásba. Az Elnöki Tanács tagja 1971. május 12. és 1975. július 4., helyettes elnöke 1975. július 4-étől 1989. október 22-ig. A Hazafias Népfront budapesti bizottságának elnöke 1970–1989-ben, a HNF Országos Tanácsa elnökségi tagja. 1972-től 1990-ig az Építőipari Tudományos Egyesület elnöke. 1945-ben lépett be a Szociáldemokrata Pártba, 1948-tól 1956-ig a Magyar Dolgozók Pártja tagja volt. 1959-től a műszaki tudományok kandidátusa.